

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 74. Natio Gallica Cardinalibus Annatas urgentibus respondet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV.

A. C. 1417.

§. LXXIV.

*Natio Gallica respondet Cardinalibus
Annatas urgentibus.*

Dupin. Bibl.
tom. 12. p. 23.

Docent Galli, Annatas nullo privilegio, nullave præscriptione fulciri posse, nec ullam juris dispositionem Annatis suffragari, exceptis Beneficiis in Curia vacantibus; eas originem suam repetere a Joanne XXIII, cum ille aliquam partem fructuum ex dignitatibus & beneficiis (exceptis Abbatiis) sibi pro certo quodam itinere ultramarino, aliisque necessitatibus reservasset; hancque ob causam in Anglia Abbantias ab hoc onere immunes esse, imo a dicto Papa aliquos etiam Episcopos fuisse exemptos, & constitutionem suam variis conditionibus limitatam; post ipsum vero plures alios Pontifices ejusmodi reservationes fecisse ob rationes inibi expressas; Clerum, Principes, & populum quandoque eas tolerasse, quandoque vero se nimium earum pondere premi sentientes, solvere recusasse, ut in Anglia factum, quin justitiæ legibus contravenissent, præcipue causis, in quibus fundarentur, cessantibus: addebant, exactionem annui fructus a Prælaturis & Abbatiis vacantibus ex spontanea ac gratuita descendisse oblatione S. Sedi facta ab iis, quorum electio facta fuisset, dictumque *servitium commu-*

ne,

ne, eo quod inter Curiaë Romanæ officia-
 les distribueretur; successu temporis ve-
 ro transiisse in legem sub obtentu consue-
 tudinis. Inde taxata fuisse beneficia: hanc
 autem exactionem esse simonicam, vel
 saltem de simonia suspectam, proin nulla
 consuetudine aut proscriptione honestan-
 dam. Tandem esto, Annatas juste olim
 exigi potuisse, tamen hodieum eas ab-
 olendas ob scandala, violentas extorsio-
 nes, lamenta, oppressiones & lites, quæ
 inde ortæ fuissent, ac indies orirentur:
 Galliam *provisorio* modo easdem abrogaf-
 se, illas tamen omnino supprimi, a Papa pe-
 tiisse, huncque id se facturum spondisse;
 Jam vero Gallos, ut penitus abolerentur,
 in præsentî Synodo iterum impensius ro-
 gare. Cuncta ista prolixius probantur.

Deinde respondetur rationibus a Pro-
 motore Scribanio allatis, quibus Natio-
 num sententiam infringere, & annatas
 vindicare conabatur. Hic carpebat mo-
 dum, quo ejusmodi decretum conditum
 fuit, nempe absque scrutinio, & deputa-
 tis Nationum desuper non instructis. Re-
 spondent Galli, nulla se lege adstrictos
 esse, ut semper per viam scrutiniî proce-
 derent, sed plura negotia viva voce ex-
 cussa fuisse, quamvis præsens caussa mo-
 re solito præprimis ad Nationum Depu-
 tatos delata fuerit. Scribanius tanquam
 principale fundamentum allegat, æquum

Sæcul. XV.
A.C. 1417.

esse, ut inferiores Ecclesiæ a Romana dimanantes, necessaria Pontifici atque Cardinalibus subministrarent. Cui responsum: Romanus, æque ac reliqui Episcopi suæ sustentationi congruos habent redditus, qui si non sufficiant, Clerus suæ Civitatis ac dioeceseos aliæque Ecclesiæ succurrere poterunt charitativo subsidio temporali, & habita necessitatis ratione, nunquam vero per modum perpetui census præstando. De cetero, quamvis Ecclesia Romana sit prima & omnium aliarum Magistra ob virtutes, & merita S. Petri, necnon reliquorum ab ea exeuntium Episcoporum, non tamen ceteras præcessit, prior enim tempore erat Ecclesia Græca; Cardinales vero considerari possunt, vel tanquam Parochi, & suorum titularum Episcopi, atque ut tales Parochialibus, & Episcopalibus fungi debent muniis, vel tanquam Consilarii Pontificis, quo pacto non sunt ejus coadjutores, hoc enim Episcopis, & quidem potiori nomine, quam Cardinalibus ex Jure divino competit, quamvis hodie dum hi Episcopis superiores esse ambiant, eosque contemnant, aliunde vero ad tuendam suam dignitatem sufficientibus divitiis atque auctoritate polleant.

Ad titulum vero possessionis, quem Scribanus allegat, eoque Pontificem, ejusque Cardinales in ipso etiam Galliarum

rum

rum regno munitos esse asserit, respon-
 dent, hi ad firmandam hanc possessionem
 nunquam ejusmodi titulo gaudebant, &
 si aliquando Annatas percipiebant, id fa-
 ctum ex eo, quod ultro illis permissum,
 atque toleratum fuisset; præsertim cum
 summa, quam titulo Annatarum Pontifices
 exigebant, immodica foret, nam juxta ta-
 xationem Camerae Apostolicæ pro Episco-
 patibus & Abbatiis solius Franciæ ad sex-
 centa nonaginta millia, & septingentas
 quinquaginta libras Galliæ, & computatis
 singulis Nationibus fere ad septuagies cen-
 tena millia ascendit; Papæ autem & Car-
 dinalibus absque his redditibus sufficien-
 ter provisum est, præterquam natio Gal-
 lica aliunde eis assignavit redditus septua-
 giata millium librarum. Cur vero hæc
 Natio ceteris ardentius hanc causam in-
 sequatur, ratio est, quia & illa præ reli-
 quis graviori opprimitur onere, quippe
 Camera Apostolica ex Anglia duntaxat
 percipit fructus paucorum quorundam
 vacantium Episcopatum, nec ibi Cardi-
 nalibus Beneficia possidere permittitur,
 ex Hispania vero omnino nihil recipit, Ita-
 liæ autem beneficia satis jejuna sunt, &
 quando Dioecesani se nimium gravatos
 sentiunt, omnem exactionem prohibent,
 prout nuperrime Florentiis contigit, ubi
 ob abusus a Joanne XXIII. in cujusdam
 Abbatiae collatione commissos, Sacra se-

Sæcul. XV.

A. C. 1417.

Sæcul. XV.
A. C. 1417

des per quinque annos dicti status Beneficia conferre interdicta fuit. Denique in Germania nonnullæ duntaxat Ecclesiæ quicquam Cameræ Apostolicæ elargiuntur, in reliquis vero statibus omnino nihil Papæ tribuitur, imo nequidem brevia Apostolica acceptantur, nisi & in quantum Episcopis placent, qui non raro ea non acceptant, denegando solitum: *Vidimus.* Sola ergo Francia est, quæ, quia obedientia ac pietate erga Sedem Apostolicam ceteris eminent, immodice gravatur. Postmodum ostendere conantur imbecillitatem responsionum, quibus Joannes de Scribanis Annatis adversantia elidere studebat, argumenta etiam, quibus eas a simoniæ labe vindicavit, speciatim refutant, tandem vero concludunt, Scribanii, ac Cardinalium appellationes ad futurum Papam ex hoc capite non esse admittendas, nec audiendas, prout natio Gallica nec illis deferre neque sententiam mutare intendit, sed earum suppressionem tam in Concilio, quam ubique, prout opus erit, prosequi meditatur. Hæc est Synopsis Gallicæ protestationis, cui ansam dedit controversia jam Anno millesimo quadringentesimo decimo quinto suscitata, ad quam natio Gallica suum responsum sive protestationem, ut vocant, in quadam Congregatione hanc in rem die decima quinta Octobris ejusdem anni

ni habita porrexit. * Nos vero illam Sæcul. XV.
A. C. 1417.
hic inferuimus, eo quod non nisi in Sessio-
ne XL potissimi describerentur reforma-
tionis Articuli, quos inter præcipuus erat
de Annatis. Verum non modo flocci
habita

(*) Quæ perperam aduersus Annatas per-
cipiendi jus allata fuerunt, satis superque con-
futata inveniuntur passim apud Theologos,
ac Juris Pontificii peritos. Nobis sufficiant
huc referre, quæ Carolus Pleffis d'Argentre Do-
ctor Sorbonicus & Episcopus Tutellensis de
pactis inter Leonem Papam X. & Franciscum I.
Galliarum Regem erectis scribit. *Equidem,*
inquit ille, hæc pacta pro tempore utilia erant,
Et a summo Pontifice prudenter admissa, ne Prag-
matica sanctio jurisdictioni Romani Pontificis,
tum etiam ceterorum Episcoporum nimium dero-
gans, proximo schismati occasionem daret in
Galliis. Sed cum extraordinaria sit illa Con-
stitutio, sive dispensatio, qua Episcoporum, &
Abbatum Electio ad Regem translata est, Eccle-
siarum Antislites videant, an ad prislinum mo-
rem electionem ab Apostolis institutum redire
oporteat, quam citius id fieri poterit. Nam ex-
traordinaria dispensatio non in perpetuum dura-
re debet, si libertatem Ecclesiæ, & splendorem
imminuat. Sed, & multis videtur, Cathedrales
Ecclesiæ Galliarum, ex quo tempore electionibus
Privatæ sunt, fere vilescunt, in ea tempora inci-
dimus, ut pro una Annata, hoc est, pro fructibus

Sæcul. XV. habita est a Synodo ejusmodi protestatio,
A. C. 1417. sed etiam articulus, prout a Cardinalibus
 propositus fuerat, acceptabatur.

§. LXXV.

Praeliminaria ad Conclave.

*Vonder
 Hardt to. 4.
 p. 1460.*

Interea præparatum est Conclave quin-
 quaginta tribus cameris distinctum,
 quas per sortem ita distribuerunt, ut tri-
 ginta cederent Nationum Deputatis, ac
 proin quælibet sex occuparet cameras,
 reliquæ vero viginti tres totidem Cardi-
 nalibus assignarentur, supra quarum portas
 singuli sua nomina ac insignia inscripta ha-
 bebant.

*unius anni, trium quatuorve, aut ad minimum,
 duorum annorum fructus, & proventus ab eo, qui
 ad Episcopatum designatus est, exigantur. Un-
 de fit, ut jam in Galliis nemo Episcopus inau-
 guretur, nisi alieno ære gravatus, imo oppressus
 ad multos annos. At si libera electio cujusque
 Episcopi Cathedrali Ecclesiæ secundum antiquissi-
 mam disciplinam restitueretur (cui quidem electio-
 ni nonnullus Procurator Regis adesset) tum ad
 Romanum Pontificem electus recurreret, ut le-
 gitima electio Apostolica auctoritate confirmave-
 tur, & paucos denarios daret pro modicis ser-
 vitiis Scribarum, & Ministrorum Curie Ro-
 manæ, sicut olim in usu erat. Ita Argentreus in
 Galliis Episcopus Collect. Jud. de nov. errori-
 bus tom. 1. part. 2. fol. 352.*